

podążać: „Czego szukacie?”. Jest to to samo pytanie, które w poranek wielkanocny Zmartwychwstały skieruje do Marii Magdaleny: „Niewiasto, kogo szukasz?”. Każdy z nas jako człowiek szuka: szuka szczęścia, miłości, dobrego i pełnego życia. Bóg Ojciec dał nam to wszystko w swoim Synu Jezusie. W tych poszukiwaniach podstawową rolę odgrywa prawdziwy świadek, osoba, która jako pierwsza przebyła drogę i spotkała Pana. W Ewangelii tym świadkiem jest Jan Chrzciciel. Z tego względu może skierować uczniów do Jezusa, który włącza ich w nowe doświadczenie, mówiąc: „Chodźcie, a zobaczycie”. I obaj nie będą już w stanie zapomnieć piękna tego spotkania, i to do tego stopnia, że ewangelista zauważa nawet czas: „Było około godziny dziesiątej” (tamże). Dopiero osobiste spotkanie z Jezusem rodzi pielgrzymkę wiary i bycia uczniem. Będziemy mogli mieć wiele doświadczeń, dokonać wielu rzeczy, nawiązać więzi z wieloma ludźmi, ale dopiero spotkanie z Jezusem, o tej godzinie, którą zna Bóg, może nadać naszemu życiu pełny sens i sprawić, aby nasze plany i inicjatywy były owocne. **Nie wystarczy zbudować sobie obrazu Boga w oparciu o to, co zasłyszeliśmy. Trzeba wyruszyć w poszukiwaniu Boskiego Nauczyciela i pójść tam, gdzie On mieszka.** Prośba dwóch uczniów skierowana do Jezusa: „Gdzie mieszkasz?”, ma mocne znaczenie duchowe: wyraża pragnienie, aby wiedzieć, gdzie mieszka Nauczyciel, aby móc przebywać z Nim. Życie wiarą polega na pragnieniu przebywania z Panem, a zatem na ciągłym poszukiwaniu miejsca, w którym On mieszka. Oznacza to, że jesteśmy powołani do przekraczania religijności nawykowej i oczywistej, ożywiając spotkanie z Jezusem na modlitwie, w rozważaniu Słowa Bożego i przystępując do sakramentów, aby przebywać z Nim i przynosić owoc dzięki Niemu, Jego pomocy, Jego Łasce. Szukać Jezusa, spotykać Jezusa, iść za Jezusem... to jest ta droga.”

### PIOTR – SKAŁA – OPOKA PIERWOTNEGO KOŚCIOŁA

Jezus obdarzył Piotra jedyną uprzywilejowaną pozycją wśród Apostołów. Uczynił go najwyższym autorytetem pierwotnego Kościoła. Rzym, miejsce, gdzie znajdowała się wspólnota, której przewodził Piotr, a zarazem miejsce jego męczeństwa, stał się po jego śmierci – centrum młodego Kościoła. Każda wspólnota pozostawała w jedności z Rzymem. To miernik słusznej, pełnej i niezmaconej błędem – wiary apostoelskiej. Aż po dzień dzisiejszy każdy BISKUP Rzymu, tak jak Piotr, jest najwyższym pasterzem Kościoła, którego Głową jest Chrystus. Tylko w takiej funkcji papież jest «zastępcą Chrystusa na ziemi». „Papież, Biskup Rzymu i następca św. Piotra, jest trwałym i widzialnym źródłem i fundamentem jedności Kościoła. Jest Zastępcą Chrystusa, Zwierzchnikiem Kolegium Biskupów i Pasterzem całego Kościoła, wobec którego ma, z ustanowienia Bożego, pełną, najwyższą, bezpośrednią i powszechną władzę”. (KKKK 182)



### TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN



Mający już ponad stuletnią tradycję Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan stał się cyklicznym świętem ekumenizmu. Co roku między 18 a 25 stycznia, czyli między dawnym świętem katedry św. Piotra a świętem nawrócenia św. Pawła, chrześcijanie różnych wyznań spotykają się na całym Świecie na ekumenicznych nabożeństwach, modlitwach, konferencjach, koncertach i innych spotkaniach. W niektórych miejscach inicjatyw jest tak dużo, że Tydzień Modlitw – wbrew swej nazwie – trwa kilka tygodni, a nawet miesiąc. Zwyczajem przyjętym na nabożeństwach w ramach Tygodnia Modlitw jest gościnna wymiana kaznodziei – w kościele danego wyznania kazanie wygłasza duchowny innej denominacji. Co roku na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan przygotowywane są materiały z tekstami biblijnymi, rozważaniami, modlitwami, propozycjami liturgii nabożeństw itp. Od 1966 r. materiały te razem przygotowują Komisja „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów oraz Papieska Rada (wcześniej Sekretariat) ds. Popierania Jedności Chrześcijan. Polską wersję broszury z materiałami od 1998 r. wspólnie opracowują Polska Rada Ekumeniczna oraz Rada ds. Ekumenizmu Konferencji Episkopatu Polski Kościoła Rzymskokatolickiego. Od 1975 r. co roku materiały przygotowywane są przez grupy chrześcijan z poszczególnych krajów. Materiały na 2012 r. opracowała grupa polska. Uczestnictwo Polskiej Rady Ekumenicznej (PRE) w Tygodniu Modlitw o Jedność Chrześcijan nie ogranicza się jedynie do współpracy przy opracowaniu polskiej wersji broszury. Oddziały regionalne PRE aktywnie biorą udział w organizacji Tygodnia Modlitw w całej Polsce. Pierwsze pomysły międzywyznaniowych modlitw o jedność chrześcijan pojawiły się w XIX w. Tydzień Modlitw w obecnym terminie odbywa się od 1908 r. z inicjatywy ks. Paula Wattsona. Ideę tę w latach 30. XX w. rozpropagował o. Paul Couturier. Źródło: [ekumenia.pl/projekty-i-inicjatywy/tydzien-modlitw-o-jednosc-chrzciscijan](http://ekumenia.pl/projekty-i-inicjatywy/tydzien-modlitw-o-jednosc-chrzciscijan)

### POSZEDŁ ZA PANEM – ŚWIADECTWO WIARY

Pod koniec października 1886 r., wczesnym rankiem, pojawił się przy konfesjonale ks. Huvelin dwudziestoosmioletni wówczas **Karol de Foucauld**, dziś już błogosławiony. Karol mówił przez kratę: „Ojczy, nie mam wiary, przyszedłem prosić o wskazówki”. Z drugiej strony usłyszał: „Proszę uklęknąć, wyspowiadać się Bogu, a wtedy Pan uwierzy”. „Ale nie po to tu przyszedłem” – oponował Karol. „Proszę się wyspowiadać” – odpowiedział twardo spowiednik. Karol ukląkł i pozwolił mówić własnemu sercu. Później napisze:

**„W tym samym czasie, kiedy uwierzyłem, że Bóg istnieje, zrozumiałem, że nie mogę postąpić inaczej, jak żyć tylko dla Niego, moje powołanie religijne datuje się od tej samej chwili co moja wiara.”**



**ur. 15.09.1858  
zm. 01.12.1916**